

Udskriftsdato: 28. december 2025

SKR nr 9945 af 23/06/2022 (Gældende)

Styresignal - beregningsgrundlag for beskatning af værdi af leaset fri firmabil (nyvognsprisen) - praksisændring - genoptagelse

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 21-1357245

Styresignal - beregningsgrundlag for beskatning af værdi af leaset fri firmabil (nyvognsprisen) - praksisændring - genoptagelse

SKM2022. 325. SKTST

1. Sammenfatning

Det har på baggrund af SKM2019. 338. ØLR været Skattestyrelsens opfattelse, at et leasingselskabs dokumenterede købspris ved 1. indregistrering ikke har kunnet anses som bilens oprindelige nyvognspris i henhold til ligningslovens § 16, stk. 4, hvis der var en væsentlig forskel mellem denne pris og den pris en tilsvarende bil normalt kunne købes for hos en forhandler.

I forhold til biler, der er leaset af en arbejdsgiver højst 3 år efter første indregistrering og herefter stillet til privat rådighed for en medarbejder, har Skattestyrelsen derfor i en række tilfælde, ændret beregningsgrundlaget for beskatning af værdi af fri bil i henhold til ligningslovens § 16, stk. 4. I stedet for leasingselskabets dokumenterede købspris ved 1. indregistrering, har Skattestyrelsen anvendt den pris en tilsvarende bil normalt har kunnet købes for hos en forhandler.

Skattestyrelsen har på baggrund af en konkret klagesag revurderet sin opfattelse.

Det er således nu Skattestyrelsens opfattelse, at Skattestyrelsen ikke med henvisning til SKM2019. 338. ØLR har kunnet tilsidesætte, at et leasingselskabs dokumenterede købspris ved 1. indregistrering er anvendt som beregningsgrundlag for beskatning af værdi af fri bil, forudsat bilen er korrekt indregistreret efter registreringsafgiftslovens regler.

For biler der er stillet til privat rådighed fra og med 1. februar 2020, kan et leasingselskabs købspris ved 1. indregistrering, dog kun anvendes som beregningsgrundlag for beskatning af værdi af fri bil indtil, der er sket genberegning i henhold til registreringsafgiftsloven § 9 a jf. ligningslovens § 16, stk. 4, 15. pkt.

2. Baggrunden for ændring af praksis

Det følger af ligningslovens § 16, stk. 4, at værdi af fri bil opgøres på baggrund af den oprindelige nyvognspris, hvis en arbejdsgiver har anskaffet bilen højst tre år efter bilens første indregistrering.

Dette gælder også for biler, som arbejdsgiveren har leaset, hvor den skattepligtige værdi fastsættes, som om bilen var erhvervet til eje af arbejdsgiveren på lejetidspunktet.

I SKM2019. 338. ØLR havde en importør købt en bil af en bilproducent og herefter indregistreret den til en værdi på 467.072 kr. og stillet den til privat rådighed for en af importørens medarbejdere. Bilen blev efterfølgende solgt efter et år, for 860.000 kr. til et selskab, der ligeledes stillede bilen til privat rådighed for en medarbejder. Bilen havde da kørt 24.000 km.

Skattestyrelsen fandt ikke, at værdien på 467.072 kr. kunne anvendes som beregningsgrundlag for beskatning af værdi af fri bil, hvilket blev stadfæstet af Landsskatteretten.

Skatteyderen indbragte sagen for domstolene og henviste her bl.a. til, at det fulgte af TfS 1996.724 og forarbejderne til en ændring af registreringsafgiftsloven og ligningsloven i 1999, at nyvognsprisen i henhold til ligningslovens § 16, stk. 4, udgjorde den pris, som "forhandleren faktisk benytter ved afgiftsberigtigelsen", dvs. 467.072 kr.

Østre Landsret fandt, at begrebet "nyvognspris" i ligningslovens § 16, stk. 4, måtte forstås som den pris en slutbruger skulle betale hos en forhandler ved erhvervelse af køretøjet som nyt, og stadfæstede Skattestyrelsens afgørelse.

Når der i TfS1996, 724 og forarbejderne til lovændringen i 1999 blev henvist til den pris "som forhandleren faktisk benytter", så måtte det efter rettens opfattelse forstås som en henvisning til forhandlerens salg til slutbrugeren, og dermed bilens markedsværdi mellem to uafhængige parter.

Det har på baggrund af SKM2019. 338. ØLR været Skattestyrelsens opfattelse, at et leasingselskabs dokumenterede fakturapris ved 1. indregistrering ikke har kunnet anses for den oprindelige nyvognspris efter ligningsloven § 16, stk. 4, hvis leasingselskabets købspris afveg væsentligt fra det, som en tilsvarende bil normalt kunne købes til hos en forhandler. I så fald var der ikke tale om den pris en slutbruger skulle betale hos en forhandler ved erhvervelse af køretøjet som nyt.

Skattestyrelsen har imidlertid på baggrund af en konkret klagesag, der vedrørte indkomstårene 2017 og 2018 revurderet sin opfattelse.

I den konkrete klagesag fik skatteyderen medhold i at leasingselskabets købspris ved 1. indregistrering, der afveg væsentligt fra det en tilsvarende bil normalt kunne købes til hos en forhandler, skulle anses for bilens "oprindelige nyvognspris", jf. ligningsloven § 16, stk. 4.

Skattestyrelsen mente ved den oprindelige afgørelse, at det stred imod SKM2019. 338. ØLR, ligesom det stred mod Landsskatterettens afgørelser i en række sager, senest SKM2021. 308. LSR.

Vurderingen i forbindelse med behandlingen af klagesagen førte til, at den pris, som faktisk benyttes ved afgiftsberigtigelsen ved salg til et leasingselskab i forbindelse med en bils 1. indregistrering, dvs. leasingselskabets dokumenterede købspris, kan (og skal) anvendes som grundlag for beskatning af værdi af fri bil, jf. ligningslovens § 16, stk. 4.

Der er i den forbindelse henset til sammenhængen mellem bl.a. reglerne om afgiftsberigtigelse i registreringsafgiftsloven og reglen om fastsættelsen af beregningsgrundlaget for beskatning af fri bil i ligningslovens § 16, stk. 4, jf. TfS1996, 724 TSS, om "Personalegoder - Firmabil - Nyvognspris - Beregningsgrundlag" og TfS1997, 738 TSS, om "Fri firmabil - Beskatningsgrundlag - Personalegode - Nyvognspris".

Der er ved vurderingen også henset til Skatteministerens svar af 17. januar 2011 på spørgsmål 175 og spørgsmål 176, samt at det i Den juridiske vejledning 2017-1, afsnit C. A. 5.14.1.7 fremgår, at hvis arbejdsgiveren leaser bilen, kan den pris som leasingselskabet har givet for bilen, anvendes ved beregningen af beskatningsgrundlaget.

Endelig er der henset til forarbejderne til lov nr. 93 af 31. januar 2020, om ændring af ligningslovens § 16, stk. 4, hvor det af de almindelige bemærkninger fremgår, at SKM2019. 338. ØLR ikke vurderes at ændre på, at der for leasede biler ved beregningen af beskatningsgrundlaget som udgangspunkt kan anvendes den pris, som leasingselskabet har givet for bilen.

Det er dog en forudsætning, at bilen er korrekt indregistreret i henhold til registreringsafgiftsloven. Prisen skal således overholde mindstebeskatningsprisen i registreringsafgiftslovens § 8, således som det også fremgår af Den juridiske vejledning 2017-1, afsnit C. A. 5.14.1.7, ligesom der ikke må være beregnet negativ importøravance.

Behandlingen af den konkrete klagesag har medført, at der efterfølgende, som det fremgår af SKM2022. 178. BR og SKM2022. 188. BR, er taget bekræftende til genmæle i to verserende retssager om beregningsgrundlaget for beskatning af leasede firmabiler.

Skattestyrelsen hidtidige praksis i forhold til opgørelsen af beregningsgrundlaget - dvs. den oprindelige nyvognspris - for leasede firmabiler, jf. den tidligere gældende ligningslov § 16, stk. 4, 5. pkt., må derfor anses for underkendt ved afgørelsen i den konkrete klagesag.

3. Det retlige grundlag

Ligningsloven § 16, stk. 4

Ligningsloven § 16, stk. 4, 5. pkt. som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016:

"For biler, der er anskaffet af arbejdsgiveren højst 3 år efter første indregistrering, opgøres bilens værdi til den oprindelige nyvognspris i indtil 36 måneder regnet fra og med den måned, hvori første indregistrering er foretaget, og herefter til 75 pct. af nyvognsprisen."

Ligningsloven § 16, stk. 4, 15. pkt. som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 17354 af 17. august 2021:

"For biler, der er anskaffet af arbejdsgiveren højst 3 år efter første indregistrering, opgøres bilens værdi til den oprindelige nyvognspris i indtil 36 måneder regnet fra og med den måned, hvori første indregistrering er foretaget, og herefter til 75 pct. af nyvognsprisen, dog således, at hvis der sker genberegning af bilens afgiftspligtige værdi efter registreringsafgiftslovens § 9 a, anvendes en beregnet nyvognspris baseret på den genberegnete afgiftspligtige værdi fra genberegningstidspunktet."

Registreringsafgiftsloven

§ 8 Den afgiftspligtige værdi for et nyt køretøj er dets almindelige pris, indbefattet merværdiafgift, men uden afgift efter denne lov, ved salg til bruger her i landet på registreringstidspunktet eller, hvis told- og skatteforvaltningen inden køretøjets registrering udsteder bevis for afgiftsberigtigelsen, på tidspunktet for bevisets udstedelse. Den afgiftspligtige værdi må ikke være lavere end den pris, der er betalt for køretøjet, jf. dog § 9, stk. 4. I den afgiftspligtige værdi af nye køretøjer indregnes altid mindst 9 pct. i samlet avance for importør og forhandler. Den afgiftspligtige værdi må ikke indeholde negativ importørance, jf. dog § 9, stk. 3 og 4. Såfremt told- og skatteforvaltningen konstaterer, at elementer, herunder avance, som indgår i beregningen af den afgiftspligtige værdi, overflyttes eller faktureres, så de ikke længere omfattes af den afgiftspligtige værdi, kan de transaktioner, hvor den pågældende overflytning eller omfakturering er konstateret, tilsidesættes i relation til afgiften.

(...)

Stk. 3. Til den afgiftspligtige værdi medregnes værdien af alt udstyr, som leveres med køretøjet, eller hvortil køretøjet er indrettet. Uden for afgiftsberegningen kan holdes ekstraudstyr, der leveres af forhandleren i forbindelse med køretøjets salg til bruger og efter særskilt aftale mellem forhandleren og brugeren, dog betinget af, at montering eller udførelse af arbejdet i øvrigt på køretøjet ikke foretages af fabrikations- eller importørvirksomheden. Til den afgiftspligtige værdi medregnes heller ikke betaling for sidevogne, som utvivlsomt er konstrueret og indrettet til godstransport og ikke benyttes til persontransport. Til den afgiftspligtige værdi medregnes heller ikke værdien af udstyr, som installeres fast på en adresse med henblik på opladning af køretøjet.

(...)

Stk. 6. Stk.1 finder tilsvarende anvendelse ved afgiftsberigtigelse af køretøjer på grundlag af såvel udtagelse til eget brug som salg til en virksomhed, der erhvervsmæssigt handler med eller udlejer motorkøretøjer, eller salg til en sådan virksomheds nærtstående.

Stk. 7. For afgiftsberigtigelser, hvor køretøjet er leveret af eller leveres til en interesseforbunden

virksomhed, jf. ligningslovens § 2, stk. 1-4, skal den virksomhed, der afgiftsberigtiger køretøjet, kunne godtgøre, at der i et ikke uvæsentligt omfang er foretaget afgiftsberigtigelse på et tilsvarende grundlag til andre end virksomhedens eget eller nærtståendes brug.

§ 9 Den almindelige pris for et nyt køretøj ved salg til bruger kan anmeldes for told- og skatteforvaltningen af den, som har fastsat prisen. Anmeldelsen skal indeholde oplysninger om, hvilket udstyr den anmeldte pris omfatter.

Stk. 2. Er der anmeldt en pris for et køretøj efter stk. 1, anvendes denne pris som køretøjets afgiftspligtige værdi. Såfremt køretøjet sælges til en højere pris end den, der er anmeldt efter stk. 1, anvendes dog denne salgspris som køretøjets afgiftspligtige værdi. Køretøjet kan ikke afgiftsberigtiges på grundlag af en lavere pris end den anmeldte, medmindre det kan godtgøres, at den lavere pris indeholder de elementer, som efter § 8, stk. 1 og 3, indgår i den afgiftspligtige værdi. Såfremt den samlede avance for importør og forhandler er under 9 pct., forhøjes den afgiftspligtige værdi med 25 pct. af forskellen mellem en beregnet avance og den faktiske avance. Forhandlere underretter told- og skatteforvaltningen om afvigelser fra den anmeldte pris. (...)

§ 9 a For nye køretøjer, som er eller efter deres anvendelse kunne være omfattet af § 3 b, som er omfattet af § 8, stk. 6, eller som anvendes til erhvervsmæssig udlejning eller erhvervsmæssigt udlån, og som ikke er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 15, skal den afgiftspligtige værdi angives som et brugt køretøj efter § 10, når ejerskabet til køretøjet ved salg eller anden overdragelse overgår fra den første registrerede ejer til en tredjepart, dog senest 3 måneder efter tidspunktet for første registrering. Udlån af en virksomheds køretøjer til virksomhedens egne ansatte anses ikke for erhvervsmæssigt udlån, medmindre disse køretøjer anskaffes eller anvendes med henblik på videresalg.

Stk. 2. Overstiger den efter stk. 1 angivne afgiftspligtige værdi korrigeret for den forløbne periode med de i § 3 a, stk. 3, nr. 1 og 2, og § 3 b, stk. 2, nr. 1 og 2, anførte satser den afgiftspligtige værdi fastsat ved første registrering, fastsættes køretøjets afgiftspligtige værdi til denne korrigerede afgiftspligtige værdi. Denne værdi anses herefter for køretøjets oprindelige afgiftspligtige værdi. Køretøjet afgiftsberigtiges på ny efter de almindelige regler for det pågældende køretøj på det tidspunkt, hvor den afgiftspligtige værdi fastsættes på ny efter 1. pkt., dog med fradrag af den oprindelig betalte afgift op til et beløb, der maksimalt kan svare til den på ny beregnede afgift. For leasingkøretøjer, for hvilke der betales afgift efter § 3 b, stk. 2 og 3, efteropkræves der ikke afgift for den del af den kontraktfastsatte afgiftsperiode, som ligger forud for det tidspunkt, hvor den fornyede afgiftsberigtigelse skal foretages. (...)"

Lov nr. 93 af 31. januar 2020 om ændring af ligningsloven - de almindelige bemærkninger

"Det bemærkes i denne forbindelse, at det følger af en nyere landsretsdom af 7. juni 2019 (SKM2019. 338. ØLR), at begrebet nyvognspris i ligningslovens § 16, stk. 4, 5. pkt., må forstås som den pris, en slutbruger skulle betale hos en forhandler ved erhvervelse af køretøjet som nyt. Dommen vedrører ikke en leaset bil, men der er rejst spørgsmål om dommens rækkevidde i forhold til leasede biler, hvor den pris, leasingselskabet har givet for bilen, som udgangspunkt kan anvendes ved beregningen af beskatningsgrundlaget. Dommen vurderes ikke at ændre på, at der for leasede biler ved beregningen af beskatningsgrundlaget som udgangspunkt kan anvendes den pris, som leasingselskabet har givet for bilen."

SKM2019. 338. ØLR

En bilforhandler indregistrerede 1. gang en bil i maj 2010 som importør til en værdi på kr. 467.072. Bilen blev herefter stillet til rådighed for en medarbejder hos bilforhandleren, hvorefter bilen i juni 2011 blev solgt til aktieselskabet for kr. 860.000 med henblik på den skattepligtiges anvendelse af bilen som firmabil. SKAT og Landsskatteretten fastsatte efter en samlet vurdering beskatningsgrundlaget, nyvognsprisen, til kr. 860.000.

Retten fandt på baggrund af ordlyden af ligningslovens § 16, stk. 4, sammenholdt med stk. 3, samt bestemmelsens forarbejder, at begrebet "nyvognsprisen" måtte forstås som den pris, en slutbruger skulle betale hos en forhandler ved erhvervelsen af køretøjet som nyt, og stadfæstede skattemyndighedernes afgørelse.

SKM2021. 308. LSR

Sagen drejede sig om, hvad beskatningsgrundlaget var for en eksklusiv bil i indkomståret 2018.

Landsskatteretten fandt, at den oplyste pris fra Motorstyrelsen på 2.372.118 kr. afspejlede den reelle pris i handel ogandel for den pågældende bil med ekstraudstyr, hvorimod den oplyste pris fra importøren på 1.157.318 kr. ikke var sammenlignelig med, hvad en slutbruger skulle have betalt for bilen.

Landsskatteretten tiltrådte, at nyvognsprisen - forstået som markedsprisen ved salg til slutbruger - i et tilfælde som det foreliggende med en meget eksklusiv bil principielt kan afvige fra bilens listepri s. Da den skattepligtige ikke ved afholdelse af syn og skøn jf. skatteforvaltningslovens § 47 eller ved fremlæggelse af relevant materiale over salgspriser eller lignende havde godtgjort, at den konkrete bils nyvognspris var lavere end den af Skattestyrelsen fastsatte værdi på kr. 2.372.118, fandt Landsskatteretten, at nyvognsprisen i § 16, stk. 4, skulle fastsættes til dette beløb.

Landsskatteretten var ikke enig i, at nyvognsprisen ikke kunne overstige den faktiske anskaffelsessum for leasingselskabet på 1.157.318 kr.

SAU alm. del - svar af 17. januar 2011 på spørgsmål 174, 175 og 176

"Spørgsmål 174:

Finder ministeren det rimeligt, at to ens biler betaler forskellig registreringsafgift, alt efter om bilen købes af en privatperson eller et leasingselskab?

Svar:

Som spørgsmålet er stillet, må svaret være et nej.

Men der er mange forhold, der spiller ind på prissætningen af en bil. Et af disse er, at leasingselskaber kan opnå såkaldt "flåderabat" ved køb af et større antal biler på en gang.

Med registreringsafgiftsloven lægges der ikke op til, at leasingvirksomheder skal slippe med en lavere registreringsafgift end privatpersoner.

Derfor vil SKAT, som nævnt i svaret på spørgsmål 173, foretage en særlig kontrol af leasingområdet i den kommende tid

Spørgsmål 175:—Kan ministeren bekræfte, at leasingselskabers mulighed for at indregistrere biler med registreringsafgiftsberegning på baggrund af mindstebeskatningsprisen også medfører et lavere personligt beskatningsgrundlag for skatteydere, der beskattes af værdien af fri bil, forudsat at denne bil er leaset?

Svar:—Udgangspunktet er, at beskatningsgrundlaget for nye biler beregnes på grundlag af bilens faktura-pris. Hvis arbejdsgiveren ejer bilen, som stilles til rådighed for medarbejderen, er grundlaget den pris, som arbejdsgiveren har givet for bilen. Hvis arbejdsgiveren leaser bilen, kan den pris som leasingselskabet har givet for bilen, anvendes ved beregningen af beskatningsgrundlaget, jf. Landsskatterettens kendelse i SKM2006. 763. LSR. Jeg kan i øvrigt henvise til mit svar på spørgsmål 176.

Spørgsmål 176:

Hvor stort et provenutab skønner ministeren statskassen vil opleve i 2010 og 2011 som konsekvens af de lave beskatningsgrundlag ved leasing i forbindelse med beskatningen af fri bil?

Svar:

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 175, er beskatningsgrundlaget den pris, som arbejdsgiveren har givet for bilen, hvis den er købt. Hvis bilen er leaset, anvendes den pris, som leasingselskabet har givet for bilen, ved fastsættelsen af beskatningsgrundlaget.

Disse priser kan være forskellige. Det kan der være mange forskellige årsager til, hvoraf den væsentligste formentlig er såkaldte flåderabatter. Det er i den forbindelse værd at være opmærksom på, at nogle virksomheder også kan opnå fordelagtige indkøbsaftaler på samme måde som leasingselskaberne.

SKAT har ikke oplysninger om, hvilke priser leasingselskaberne eller virksomhederne giver for et køretøj, og det er således ikke muligt at beregne virkningen for provenuet af, at den ene eller den anden pris anvendes."

Den juridiske vejledning, 2017-1, afsnit C. A. 5.14.1.7 om opgørelse af bilens værdi

"Leasede biler

LL § 16, stk. 4, gælder også for biler, som firmaet har leaset. Den skattepligtige værdi fastsættes, som om bilen var erhvervet til eje af firmaet på lejetidspunktet.

Se mere om forskellige leasingordninger i afsnit C. A. 5.14.1.10 Særlige bilordninger.

Hvis arbejdsgiveren leaser bilen, kan den pris som leasingselskabet har givet for bilen, anvendes ved beregningen af beskatningsgrundlaget. Se Skatteministerens svar på alm. del spørgsmål 175 af 19. november 2010 til Folketingets skatteudvalg. Hvis fakturaprisen overstiger mindstebeskatningsprisen dvs. basispris (importprisen) plus 9 pct., skal fakturaprisen anvendes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for fri bil. (...)"

TfS 1996, 724 TSS

Med virkning fra 1. oktober 1996 afgiftsberigtiges motorkøretøjer på grundlag af den faktiske salgspris fra forhandleren, forudsat at denne kan godtgøre, at en lavere pris end standardprisen indeholder en positiv avance. På grundlag heraf udtalte T&S, at den pris, som forhandleren faktisk benytter ved berigtigelsen af registreringsafgift, også udgør beregningsgrundlaget inkl. registreringsafgift, moms, leveringsomkostninger og alt normalt tilbehør ved værdiansættelsen af fri firmabil.

TfS1997, 738 TSS

Ved lov nr. 363 af 2. juni 1997 blev loven om registreringsafgift af motorkøretøjer ændret således, at registreringsafgiften beregnes af salgsprisen, der skal indeholde en forhandleravance på mindst 5% ligesom importøravancen ikke må være negativ. På grundlag heraf har T&S præciseret, at beregningsgrundlaget for værdien af firmabil er den pris, som benyttes ved beregningen af registreringsafgift.

4. Ny praksis

Et leasingselskabs dokumenterede købspris ved 1. indregistrering inklusive moms, registreringsafgift, udgifter til nummerplader og leveringsomkostninger samt alt normalt registreringsafgiftspligtigt tilbehør/ekstraudstyr skal anses for bilens oprindelige nyvognspris i henhold til ligningslovens § 16, stk. 4, forudsat bilen er korrekt indregistreret efter registreringsafgiftsloven, og således indeholder en forhandleravance på mindst 9 %, ligesom importøravancen ikke må være negativ.

Et leasingselskabs købspris kan derfor i sådanne tilfælde, ikke med henvisning til SKM2019. 338. ØLR, tilsidesættes og erstattes af en skønnet pris med henvisning til, at der er en væsentlig forskel mellem leasingselskabets dokumenterede købspris ved 1. indregistrering og den pris en tilsvarende bil normalt kan købes for hos en forhandler.

Er der tale om, at et leasingselskab importerer en bil, som en virksomhed herefter stiller til rådighed for en medarbejder, er nyvognsprisen den pris, som leasingselskabet kunne have erhvervet bilen for fra ny inklusive moms, registreringsafgift, udgifter til nummerplader og leveringsomkostninger samt normalt registreringsafgiftspligtigt tilbehør/ekstraudstyr.

For biler, der er stillet til privat rådighed fra og med 1. februar 2020, ændrer styresignalet ikke på, at et leasingselskabs købspris ved 1. indregistrering kun kan anvendes som beregningsgrundlag for beskatning af værdi af fri bil indtil, der måtte være sket genberegning i henhold til registreringsafgiftsloven § 9 a, jf. ligningslovens § 16, stk. 4, 15. pkt. Der skal således anvendes en beregnet nyvognspris baseret på den genberegnete afgiftspligtige værdi fra genberegningstidspunktet.

Styresignalet ændrer heller ikke på, at en importørs eller forhandlers købspris for en bil til importørens eller forhandlerens eget brug ikke efter Skattestyrelsens opfattelse uden videre kan anses for bilens oprindelig nyvognspris i henhold til ligningslovens § 16, stk. 4, uanset der måtte være sket korrekt indregistrering efter registreringsafgiftsloven, idet "nyvognsprisen" må forstås som den pris, en slutbruger skal betale hos en forhandler ved erhvervelsen af køretøjet som nyt, jf. SKM2019. 338. ØLR.

5. Genoptagelse

5.1. Frister for genoptagelse

Den konkrete klagesag, der vedrørte indkomstårene 2017 og 2018, medfører en ændring af praksis, og der er på denne baggrund adgang til genoptagelse efter skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27.

5.1.1 Ordinær genoptagelse

I henhold til skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, kan der ske genoptagelse, hvis anmodning herom fremsættes senest den 1. maj i det 4. år efter udløbet af det pågældende indkomstår, såfremt der fremlægges oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde ændringen. Denne frist udløber dog først i det sjette år efter indkomstårets udløb for skattepligtige omfattet af skattekontrollovens § 4, for så vidt angår kontrollerede transaktioner, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5.

Hvis der således er tale om en kontrolleret transaktion fx en leaset bil, der af selskabet er stillet til rådighed for en hovedaktionær, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5 og skattekontrollovens kapitel 4, vil der kunne ske genoptagelse af skatteansættelser fra og med indkomståret 2017, hvis der fremsættes anmodning herom senest den 1. maj 2023. Det betyder, at såfremt anmodningen om genoptagelse først fremsættes efter den 1. maj 2023, vil fristen for genoptagelse af indkomståret 2017 være udløbet.

5.1.2 Ekstraordinær genoptagelse—Hvis fristen i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2 eller stk. 5, er udløbet, kan der i henhold til skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, efter anmodning ske ekstraordinær

genoptagelse til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 3 år forud for underkendelse af praksis.

Hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, kan der således ske ekstraordinær genoptagelse af sager, der vedrører ændring af beregningsgrundlaget for værdi af leaset fri bil, jf. ligningslovens § 16, stk. 4, 5. pkt. for 2017 eller senere indkomstår.

5.2 Reaktionsfrist—Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 27, stk. 2, at en anmodning om ekstraordinær genoptagelse skal fremsættes senest 6 måneder efter den skattepligtige er kommet til kundskab om det forhold, der begrunder fravigelsen af fristen i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2.

Reaktionsfristen regnes fra offentliggørelsen af dette styresignal på Skatteforvaltningens hjemmeside.

For så vidt angår kontrollerede transaktioner vil der dog kunne ske ordinær genoptagelse af indkomståret 2017 eller senere indkomstår, hvis der fremsættes anmodning herom senest den 1. maj 2023, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5.

5.3 Anmodning om genoptagelse

En anmodning om genoptagelse indgives til Skattestyrelsen via TastSelv eller fremsendes som fysisk post til adressen:

Skattestyrelsen, Nykøbingvej 76, 4990 Sakskøbing.

Anmodningen skal indeholde oplysninger om navn, adresse, CPR-nr. eller CVR-nr.

Dokumentation—Det er en betingelse for genoptagelse, at den skattepligtige fremlægger oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde ændringen.

Den skattepligtige skal således fremsende dokumentation for leasingselskabets købspris ved 1. indregistrering, i det omfang sådan dokumentation ikke allerede måtte være indsendt tidligere.

6.0 Gyldighed—Den ændrede praksis, som er beskrevet i dette styresignal, vil blive indarbejdet i Den juridiske vejledning, 2022-2, afsnit C. A. 5.14.1.7, om opgørelse af bilens værdi.

Efter offentliggørelsen af Den juridiske vejledning 2022-2 og udløbet af reaktionsfristen, jf. ovenfor er styresignalet ophævet.

Skattestyrelsen, den 23. juni 2022